

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม

Learning Management Plans of Creative Writing Abilities for
Mathayomsuksa 2 Students through F. E. William Approach

ศศิ พันธไชย¹

ประภัสสน์ เพ็งกิจ²

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน จะต้องพัฒนาทั้งความคิดสร้างสรรค์และทักษะการเขียนไปพร้อมๆ กัน เพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการถ่ายทอดความคิดสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานการเขียน การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียมและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 2 ชนิด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม จำนวน 9 แผน และแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ สถิติที่ใช้ใน

¹การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²อาจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test (Dependent Samples) ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า การจัดกิจกรรม การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 86.16/80.11 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีค่าเท่ากับ 0.6759 หรือคิดเป็นร้อยละ 67.59 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตาม แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : การเขียนเชิงสร้างสรรค์แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม

Abstract

In order to develop student's creative writing abilities, students need to develop in both thinking and writing skills because creative writing is the ways of convey ideas into writing works. The objectives of this research were to: develop learning management plans of creative writing abilities for Mathayomsuksa 2 students by using F. E. William approach effectively according to the criteria 75/75, to find out an effectiveness index of the learning management plan of creative writing abilities for Mathayomsuksa 2 students through F. E. William approach and to compare creative writing abilities of Mathayomsuksa 2 students between before and after using the F. E. William approach. The sample used in this study consisted of 35 Mathayomsuksa 2 students, room 2, attending Satitschool at KhonKaen University, in the second semester of academic year 2012 which obtained using the cluster random sampling technique. The instruments used for the study comprised of 2 types of plans: 9 sets of learning plans using F. E. William approach and the creative writing abilities tests which had 5 multiple choices. The statistics used in the study were percentage, mean, standard

deviation and t-test (dependent samples). The results of the study were as follows: The plan for creative writing abilities of Mathayomsuksa 2 students by using the F. E. William approach had efficiencies (E1 /E2) of 86.16/80.11. The plan for creative writing abilities of Mathayomsuksa 2 students by using the F. E. William approach had the effectiveness indexes of 0.6759 or 67.59 percents. It was found that the students had the post-test average scores in achievement were statistically significantly higher than pre-test scores at 0.01 level.

Keywords : Creative Writing Abilities, F. E. William Approach

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ภาษาไทยกำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดู การพูด สาระหลักการใช้ภาษาและสาระวรรณคดี วรรณกรรม โดยแต่ละสาระได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดไว้อย่างชัดเจนว่า เมื่อผู้เรียนเรียนจบแต่ละระดับชั้นแล้ว ต้องมีคุณภาพผู้เรียนที่สามารถรู้ เข้าใจและประยุกต์ใช้ภาษาไทย ให้เกิดประโยชน์กับตนเองในด้านการศึกษาแขนงอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2) การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ผู้เรียนต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับทักษะทั้ง 5 ด้าน คือ อ่าน เขียน ฟัง ดู พูด ทั้งเพื่อการเรียนรู้ และใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเพื่อน ครู หรือบุคคลอื่นๆ ทักษะที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดของเราออกไป ได้แก่ ทักษะการพูดและทักษะการเขียน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบสองทักษะนี้ จะเห็นว่าทักษะการเขียนต้องสัมพันธ์กับความรู้ในการเขียนด้วย จึงจะสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดต่าง ๆ ผ่านการเขียนได้อย่างสมบูรณ์ การเขียนยังใช้ในการบันทึกเรื่องราววิชาความรู้ ความคิดต่างๆ ไว้ได้อย่างยาวนานและคงทนกว่าการพูด อาจกล่าวได้ว่าการเขียน เป็นทักษะที่สำคัญ ต้องฝึกฝนให้เกิดแก่ผู้เรียน เพราะการเขียนเป็นการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์และจินตนาการให้ผู้อื่นเข้าใจ การเขียนเป็นทักษะที่มีความยากกว่าทักษะอื่น ๆ เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายในการพัฒนาทางภาษาที่จำเป็นอย่างผนวกความรู้หลาย ๆ ด้าน ต้องอาศัยประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถในการเขียนผสมผสานกัน จึงจะเป็นงานเขียนที่สมบูรณ์ (สมบัติตุลตรีรัตน์. 2547 : 21)

การเขียนอีกลักษณะหนึ่งซึ่งเป็นการสื่อความหมายควบคู่กับการผสมผสานความคิดสร้างสรรค์และถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียน เพื่อให้ผู้อ่านได้รรถรสจากการอ่าน การเขียนสร้างสรรค์ เป็นผลมาจากการพัฒนาการเขียนที่เคยปฏิบัติกันอยู่เป็นประจำ ให้เป็นการเขียนในระดับสูงขึ้นนอกจากเป็นการสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจแล้ว ยังต้องมีศิลปะในการสร้างคำและข้อความ ใช้ความคิดจินตนาการสร้างผลงานใหม่ขึ้นโดยมิได้ลอกเลียนผู้ใด ผู้เขียนยังมีความเป็นตัวของตัวเอง ในการคิดหารูปแบบใหม่ๆ ใช้ภาษาแปลกหรือภาษาสละสลวย โดยไม่สร้างความจำเจ น่าเบื่อหน่ายแก่ผู้อ่านลักษณะเช่นนี้ เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคปัจจุบันซึ่งมีความแปลกใหม่หมุนเวียนกันเข้ามาได้ขาด ดังนั้น นอกจากโลกจะมีสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ มนุษย์รู้จักวิทยาการใหม่ๆ ในทางศิลปะภาษา เรายังมีการถ่ายทอดความคิดที่แปลกใหม่เพื่อความเพลิดเพลินและสร้างสติปัญญาแก่ผู้อ่านด้วย (ศศิธร รัถลักษณ์นันท์. 2542 : 2) การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงเป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์โดยผู้เขียนต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนเอง มาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน (อัจฉรา ชิวพันธ์. 2550 : 3) เป็นการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีหรือแปลกใหม่จากของเดิมที่มีอยู่ผู้เขียนต้องมีประสบการณ์คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจินตนาการมาก่อน สามารถคิดแยกส่วนและคิดส่วนรวมได้อย่างมีเหตุผล แล้วเรียงร้อยถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำสู่การเขียนในเชิงสร้างสรรค์ (คำหามนคนโค. 2543 : 63)

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนเป็นสำคัญความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการทางสมองที่คิดในลักษณะอนกนัยอันนำไปสู่การค้นพบสิ่งแปลกใหม่ด้วยการคิดดัดแปลงปรุงแต่งจากความคิดเดิม ผสมผสานกันให้เกิดสิ่งใหม่การเขียนสร้างสรรค์ นอกจากต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ ผู้เขียนยังต้องมีความพยายามที่จะสร้างความคิดฝันหรือจินตนาการให้สำเร็จออกมาเป็นงานเขียนได้อีกด้วย (อารี พันธุ์ณี. 2540 : 38) Guilford ได้จำแนกความคิดสร้างสรรค์ออกเป็น 4 ด้าน คือ ความคิดริเริ่ม(Originality) มีลักษณะการคิดที่แปลกใหม่แตกต่างจากความคิดง่าย ๆ ธรรมดา เป็นความคิดที่ไม่ซ้ำกับผู้อื่น ความคิดคล่อง (Fluency) มีปริมาณความคิดที่ไม่ซ้ำกันในเรื่องเดียวกัน ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) มีความสามารถในการคิดได้หลากหลายยืดหยุ่น เป็นอิสระและความคิดละเอียดลออ (Elaboration) มีความสามารถในการคิดเพื่อตกแต่งหรือขยายความคิดเดิมหรือความคิดหลักให้ได้ความหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (สมศักดิ์ ภูวภาดาวรรณ. 2541 : 46 ; อ้างอิงมาจาก Guilford. 1967)

นักจิตวิทยาชาวอเมริกันชื่อ เอฟ. อี. วิลเลียม ผู้เป็นเจ้าของ William CAI Model

(CAI : Cognitive Affective Implementing Model) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนความคิดสร้างสรรค์สามารถสอนได้ในวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรที่นักเรียนต้องเรียนอยู่แล้ว นำมาทำการสอน โดยอาศัยวิธีการสอนต่าง ๆ 18 วิธี ซึ่งส่งผลให้เกิดเป็นผลผลิตทางพฤติกรรมของนักเรียนสองด้าน คือ ด้านสติปัญญา (Cognitive Behaviors) และด้านจิตใจ (Affective Behaviors) โดยผลผลิตที่เกิดขึ้นทั้งสองด้านนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไข ส่งเสริมหรือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ 1) ผลผลิตด้านสติปัญญา ประกอบด้วย องค์ประกอบหลักของความคิดสร้างสรรค์ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออ 2) ผลผลิตด้านจิตใจ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) ความกล้าหาญในการเสี่ยง (Risk Taking) ความคิดสลับซับซ้อน (Complexity) และความคิดจินตนาการ (Imagination) การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นเกิดขึ้นได้ยาก หากผู้เรียนยังคงขาดทักษะทางการเขียน ซึ่งจากประสบการณ์ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพบในชั้นเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือ นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจเรื่องการเขียน จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายขี้เกียจเขียน เขียนวกไปวนมา ขาดการลำดับความคิด และขาดการสื่อความ ผู้เรียนเกิดปัญหาด้านการใช้ถ้อยคำภาษาและรูปแบบโดยเฉพาะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ทักษะการเขียนพบว่า นักเรียนมีทักษะการเรียนภาษาไทยทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การดู เป็นไปตามเกณฑ์ของการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา แต่สำหรับทักษะการเขียนนั้น นักเรียนยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร นักเรียนไม่สามารถใช้ทักษะการเขียนถ่ายทอดผลงานของตนเองออกมาได้ ขาดจินตนาการ และความคิดในการสร้างสรรค์งานเขียน จึงทำให้เป็นจุดบกพร่องที่สำคัญอย่างหนึ่ง ผลการวัดและประเมินทักษะภาษาไทยปีการศึกษา 2553 - 2554 พบว่านักเรียนมีคะแนนด้านทักษะการเขียนต่ำกว่าทักษะด้านอื่นๆ การพัฒนาทักษะการเขียนจึงถือเป็นประเด็นปัญหาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องเร่งดำเนินการแก้ไข นักการศึกษาหลายท่านได้นำวิธีการต่างๆ มาใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กานต์ธิดา บุญเสริม (2553 : 99 - 100) ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการ 3 ขั้น ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ผลการพัฒนาทำให้พฤติกรรมกรเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการพัฒนาขึ้น ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ดีขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดและการศึกษาของ จินตนา สุทธส้าน (2548 : 66) ศึกษาการใช้รูปแบบการสอนสามมิติ

ของ วิลเลียม ในการพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนสามมิติของ วิลเลียม มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี ดังนั้น ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงนำแนวคิดและกระบวนการสอนคิดสร้างสรรค์ของ เอฟ. อี. วิลเลียม มาใช้พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน เนื่องจากเป็นแนวคิดที่สอดคล้องและเอื้อต่อการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และสอดคล้องกับธรรมชาติของเนื้อหาวิชา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) สามารถพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design)

ดังตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ก่อนทดลอง	ทดลอง	หลังทดลอง
ทดลอง	O ₁	X~9	O ₂

เมื่อ O₁ แทน ทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนการทดลอง
X~9 แทนการจัดกิจกรรมเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ 9 แผน
O₂ แทนทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังการทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 243 คน จำนวน 4 ห้องเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ นำเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามาใช้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม จำนวน 9 แผน ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 12 ชั่วโมงรายละเอียดการจัดการเรียนรู้ดังตาราง 2

ตาราง 2 แผนและกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แผน ที่	แผนการจัดการกิจกรรม การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม	รูปแบบการสอน	กิจกรรม	เวลา (สอน)
1	ครั้งที่ 1	15 พัฒนาการอ่าน อย่างสร้างสรรค์ 2 การพิจารณา คุณลักษณะ 17 พัฒนาทักษะการเขียน อย่างสร้างสรรค์	ให้นักเรียนอ่านบทความ ทำแบบทดสอบความรู้จาก การอ่าน แล้วทำ แบบฝึกทักษะการคิด และการเขียนสร้างสรรค์	1

ตาราง 2 (ต่อ)

แผน ที่	แผนการจัดกิจกรรม การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม	รูปแบบการสอน	กิจกรรม	เวลา (สอน)
2	ครั้งที่ 2	15 พัฒนาการอ่านอย่าง สร้างสรรค์ 3 การอุปมาอุปมัย 17 พัฒนาทักษะการเขียน อย่างสร้างสรรค์	ให้นักเรียนอ่านบทความ ทำแบบทดสอบความรู้จาก การอ่าน แล้วทำแบบฝึกทักษะการคิด และการเขียนสร้างสรรค์	1
3	ครั้งที่ 3	15 พัฒนาการอ่านอย่าง สร้างสรรค์ 4 การบอกสิ่งที่ คลาดเคลื่อนหรือ ผิดเพี้ยนไป 17 พัฒนาทักษะการเขียน อย่างสร้างสรรค์	ให้นักเรียนอ่านบทความ ทำแบบทดสอบความรู้จาก การอ่าน ทำแบบฝึกทักษะ การคิดและการเขียน สร้างสรรค์ และฝึกเขียน เชิงสร้างสรรค์	2
4	ครั้งที่ 4	15 พัฒนาการอ่านอย่าง สร้างสรรค์ 5 การใช้คำถามช่วยและ กระตุ้นให้ตอบ 17 พัฒนาทักษะการเขียน อย่างสร้างสรรค์	ให้นักเรียนอ่านบทความ ทำแบบทดสอบความรู้จาก การอ่าน แล้วทำแบบฝึก ทักษะการคิดและ การเขียนสร้างสรรค์	1
5	ครั้งที่ 5	15 พัฒนาการอ่านอย่าง สร้างสรรค์ 8 การสร้างสิ่งใหม่จาก โครงสร้างเดิม 17 พัฒนาทักษะการเขียน อย่างสร้างสรรค์	ให้นักเรียนอ่านบทความ ทำแบบทดสอบความรู้จาก การอ่าน แล้วทำแบบฝึก ทักษะการคิดและ การเขียนสร้างสรรค์	1
6	ครั้งที่ 6	15 พัฒนาการอ่านอย่าง สร้างสรรค์ 10 การค้นหาคำตอบจาก ลักษณะที่ไม่ชัดเจน 17 พัฒนาทักษะการเขียน อย่างสร้างสรรค์	ให้นักเรียนอ่านบทความ ทำแบบทดสอบความรู้จาก การอ่าน ทำแบบฝึกทักษะ การคิดและ การเขียนสร้างสรรค์ และฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์	2

ตาราง 2 (ต่อ)

แผน ที่	แผนการจัดกิจกรรม การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม	รูปแบบการสอน	กิจกรรม	เวลา (สอน)
7	ครั้งที่ 7	15 พัฒนาการอ่านอย่าง สร้างสรรค์ 2 การพิจารณา คุณลักษณะ 17 พัฒนาทักษะการเขียน อย่างสร้างสรรค์	ให้นักเรียนอ่านบทความ ทำแบบทดสอบความรู้จาก การอ่าน แล้วทำแบบฝึก ทักษะการคิดและ การเขียนสร้างสรรค์	1
8	ครั้งที่ 8	15 พัฒนาการอ่านอย่าง สร้างสรรค์ 14 การประเมิน สถานการณ์ 17 พัฒนาทักษะการเขียน อย่างสร้างสรรค์	ให้นักเรียนอ่านบทความ ทำแบบทดสอบความรู้จาก การอ่าน แล้วทำแบบฝึก ทักษะการคิดและ การเขียนสร้างสรรค์	1
9	ครั้งที่ 9	15 พัฒนาการอ่านอย่าง สร้างสรรค์ 7 การเปลี่ยนแปลง ความคิดความเชื่อ หรือ อุปนิสัย 17 พัฒนาทักษะการเขียน อย่างสร้างสรรค์	ให้นักเรียนอ่านบทความ ทำแบบทดสอบความรู้จาก การอ่าน ทำแบบฝึกทักษะ การคิดและ การเขียนสร้างสรรค์ และฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์	2

แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 9 แผน พร้อมทั้งเอกสารประกอบทั้งหมด ผ่านการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญผลการประเมินแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.76) และผ่านกระบวนการทดลองใช้สอน (Try Out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 38 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 39 คน รวม 77 คน ซึ่งนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่ใช่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผลการทดลองใช้ พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีรายละเอียดชัดเจน ขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงและมีความยืดหยุ่น ทำให้ผู้สอนสามารถบริหารเวลาและกิจกรรมได้เป็นอย่างดี มีความถูกต้อง สมบูรณ์ เหมาะสมสำหรับนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

2. แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ ซึ่งผ่านกระบวนการหาคุณภาพเครื่องมือ พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์และจุดประสงค์การเรียนรู้มีค่าระหว่าง 0.67 - 1.00 ค่าความยาก (PE) โดยใช้วิธีการของ D. R. Whitney และ D. L. Sabers (ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 199 - 200 ; อ้างอิงมาจาก Whitney and Sabers. 1970) โดยใช้คะแนนจากนักเรียนกลุ่ม Try Out ที่เป็นกลุ่มสูง 20 คน และกลุ่มต่ำ 20 คน ($SU = 25\%$, $SL = 25\%$) ได้ค่าดัชนีความยาก (PE) ของแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่าง 0.34 - 0.53 ค่าอำนาจจำแนก (D) ระหว่าง 0.34 - 0.63 และมีค่าความเชื่อมั่น () เท่ากับ 0.83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียนบทบาทของผู้เรียนจุดประสงค์ของการเรียนและวิธีการประเมินผลการเรียนรู้เชิงจุดประสงค์การเรียนรู้ปฏิบัติเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจ
2. ทำการทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ
3. ดำเนินการสอน โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการสอนด้วยตนเอง ตามกำหนดการจัดการเรียนรู้ รวม 12 ชั่วโมง
4. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ทำการทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน
5. ตรวจสอบทดสอบและนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน แล้วทำการบันทึกคะแนนลงในเครื่องคอมพิวเตอร์

2. ตรวจสอบให้คะแนนการทำให้แบบฝึกทักษะการคิดและการเขียนสร้างสรรค์ระหว่างเรียน แล้วทำการบันทึกคะแนนลงในเครื่องคอมพิวเตอร์
3. ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน แล้วทำการบันทึกคะแนนลงในเครื่องคอมพิวเตอร์
4. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75
5. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
6. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. การจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 86.16/80.11 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีค่าเท่ากับ 0.6759 หรือคิดเป็นร้อยละ 67.59
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.16/80.11 หมายความว่า ผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน คือ การตรวจผลงานแบบฝึกทักษะการคิดและทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.16 และได้คะแนนการเขียน

เชิงสร้างสรรค์เฉลี่ยหลังเรียนจากการทำแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์คิดเป็นร้อยละ 80.11 แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีกระบวนการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบด้วยวิธีการที่เหมาะสม ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาหลักสูตรและเอกสารเกี่ยวกับการสอนเขียน ความคิดสร้างสรรค์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แล้ววิเคราะห์องค์ความรู้เพื่อสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ตามที่ได้ศึกษา แล้วนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขทั้งในด้านเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ความเหมาะสมของกิจกรรมกับเวลาสื่อและการวัดผล ซึ่งผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีผลการประเมินอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด (= 4.76) ประการที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ กระบวนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด และทักษะการเขียนไปพร้อม ๆ กับเพื่อน ๆ ด้วยกระบวนการกลุ่มเน้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดทำงานเป็นกลุ่มร่วมกันแก้ปัญหาเพื่อหาคำตอบร่วมกันและระดมสมองเพื่อนสร้างงานเขียนของกลุ่มให้ดีและสมบูรณ์ที่สุด จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วนั้น จึงทำให้การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้สอดคล้องกับการศึกษาของ สมพร ตอยยี่ปี (2554 : 62) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์เทเรซา หนองจอก กรุงเทพฯ จำนวน 44 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยมีประสิทธิภาพ 82.09/82.58 และสอดคล้องกับการศึกษาของ กานต์ธิดา บุญเสริม (2553 : 99) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการ 3 ขั้น ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 37 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียน มีผลการพัฒนาทักษะการเขียนสร้างสรรค์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (72.14/75.68)

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6759 ซึ่งแสดงถึงความก้าวหน้าของนักเรียนที่ได้จากการคำนวณคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม คิดเป็นร้อยละ 67.59 สาเหตุที่นักเรียนมีผลการเรียนที่ก้าวหน้าเพิ่มขึ้น เป็นเพราะนักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดสร้างสรรค์ ด้วยกิจกรรมการจัดการเรียนรู้อยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้ ครูเป็นผู้ควบคุมดูแลการดำเนินกิจกรรมและให้นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการทำกิจกรรมฝึกทักษะการคิดสร้างสรรค์ร่วมกันกับเพื่อน ๆ อย่างเสรี ไม่มีการปิดกั้นทางความคิด และให้อิสระแก่นักเรียนได้ถ่ายทอดความคิดสร้างสรรค์ออกมาเป็นงานเขียน โดยไม่ต้องกังวลว่า จะผิดหรือถูก นักเรียนจึงมีอิสระทางความคิด คิดได้อย่างไม่จำกัดจินตนาการ ทำให้สร้างสรรค์ผลงานออกมาได้เป็นอย่างดี นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกเขียน ทำให้ช่วยเพิ่มทักษะในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Adler (2002 : 117 - A) ซึ่งได้วิจัยบทบาทการปฏิบัติพัฒนาการเขียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในวิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ครูจะเปิดวิสัยทัศน์และคอยช่วยเหลือผู้เรียน ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในวิชาการ นักเรียนมีภาวะอารมณ์ที่มีจินตนาการสูงส่งผลให้การปฏิบัติการเขียนเชิงสร้างสรรค์พัฒนาขึ้น การจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม เป็นกระบวนการที่เหมาะสมสำหรับการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ ในการจัดการเรียนรู้นี้ นักศึกษาค้นคว้าใช้รูปแบบหลักตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม สองรูปแบบ คือ รูปแบบที่ 15 พัฒนาการอ่านอย่างสร้างสรรค์ ทำให้นักเรียนได้อ่านงานเขียนที่หลากหลาย และรูปแบบที่ 17 พัฒนาทักษะการเขียนอย่างสร้างสรรค์ โดยเริ่มต้นจากการอ่านเอกสารตามรูปแบบที่ 15 เพื่อวิเคราะห์งานเขียนและเพิ่มประสบการณ์ด้านการเขียนให้กับนักเรียนไปหลังจากนักเรียนได้อ่านเอกสารที่นำมาให้อ่านแล้ว นักเรียนจะได้วิเคราะห์และฝึกทักษะการคิดด้วยกิจกรรมตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ละครรูปแบบ ได้แก่ การพิจารณาคุณลักษณะ การอุปมา อุปมัย การบอกสิ่งที่คลาดเคลื่อนหรือเพี้ยนไป การใช้คำถามยั่ว การสร้างสิ่งใหม่จากโครงสร้างเดิม การค้นหาคำตอบจากลักษณะที่ไม่ชัดเจน การประเมินสถานการณ์ และการเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อหรืออุปนิสัย ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้จัดกิจกรรมที่หลากหลายทำให้นักเรียนได้ฝึกคิดและเขียนในหลายแง่มุม หลังจากนั้นจึงเข้าสู่กิจกรรมสังเคราะห์ความรู้เป็นงานเขียน ในรูปแบบที่ 17 พัฒนาทักษะการเขียนอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนด้วยวิธีการของ เอฟ. อี. วิลเลียม แล้วจึงทำให้มีพัฒนาการด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก้าวหน้าเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ จินตนา สุทธสาสน์ (2548 : 90 - 105) ได้ทำการวิจัย

เรื่องการใช้รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมในการพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 37 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนสามมิติของ วิลเลียม มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้าน คือ การคิดคล่อง การคิดริเริ่ม การคิดยืดหยุ่น และการคิดละเอียดลออ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี และนักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากต่อการเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมทุกด้าน

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียมมีคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะนักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องถึง 9 ครั้ง และได้ฝึกทักษะการคิดและการเขียนสร้างสรรค์ จึงทำให้สามารถปฏิบัติการเขียนสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น โดยหลังเรียนมีคะแนนผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ วินัย สอนดี (2534 : 31 - 98) ได้ศึกษาเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามรูปแบบของวิลเลียม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับการศึกษาของ ศศิพันธ์ พัดสมร (2540 : 75 - 101) ทำการศึกษาการฝึกคิดเป็นกลุ่มตามแนวคิดของวิลเลียม เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากการได้รับการฝึกคิดเป็นกลุ่มตามแนวคิดของวิลเลียม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจลำดับขั้นตอนการสอน รูปแบบการสอน และบทบาทของครู และนักเรียนให้เข้าใจก่อน เพื่อสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 แบบประเมินการเขียนสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียน สามารถนำไปใช้เพื่อประเมินงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่างเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสร้างสรรค์รูปแบบอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม

2.2 ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม กับนักเรียนหลาย ๆ กลุ่มที่มีความแตกต่างกัน เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
กานต์ธิดา บุญเสริม. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการสามชั้น ตามแนวคิดของ เอฟ. อี. วิลเลียม.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
คำหมาน คนโค. (2543). **ทางก้าวหน้าของครูมีอาชีพ**. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.
จินตนา สุทธสาสน์. (2548). **การใช้รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ในการพัฒนา**
ความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิตเชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
จินตนา สุทธสาสน์. (2548). **การใช้รูปแบบการสอนสามมิติของวิลเลียมส์ในการพัฒนา**
ความสามารถทางการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
วินัย สอนดี. (2534). **การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**
ตามรูปแบบของวิลเลียมส์. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์. (2542). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น**. กรุงเทพมหานคร :
เอิร์ตเวฟเอดดูเคชั่น.
ศศิพันธ์ พัดสมร. (2540). **ผลของการฝึกคิดเป็นกลุ่มตามแนวคิดของวิลเลียมส์ เพื่อพัฒนา**
ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
กรุงเทพมหานคร. ปริญญาบัตร การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- สมบัติ ดัฎตรัยรัตน์. (2547). "โครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพครูสู่ความเป็นผู้นำทางการศึกษา" ใน เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. หน้า 112 - 129. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมพร ตอยยี่ปี. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์เทเรซา หนองจอก กรุงเทพฯ. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดารัตน์. (2541). เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2550). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี พันธุ์มณี. (2540). ความคิดสร้างสรรค์กับการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อแกรมมี.
- Adler, Marion Robin. (2002). "The Role of Play in Writing Development : A Study of Four High School Creative Writing Classes," *Dissertation AbstractsInternational*. 63(1) : 117 - A.